

BECHTĚREVIK Z PLZNĚ

BECHTĚREVIK Z PLZNĚ

kauza pana V. H.

22. 11. 2022

Moje problémy začaly pomalu a nenápadně už v 18 letech. Z počátku jsem cítil jen únavu. Později se přidávaly bolesti celého těla, ztuhlost, bolest kloubů, hlavně kyčle. Začal jsem chodit po doktorech, ale žádný mi nějak výrazně nepomohl. V roce 2010, když mi bylo 39 let, bolesti se tak vystupňovaly, že jsem jednou vůbec nebyl schopen dojít z práce domů. Následoval obvodní lékař a ten mne poslal k ortopedovi. Docházel jsem k němu 5 měsíců, dostával jsem injekce a nějaké prášky, ale nepomáhalo to. S bolestmi jsem chodil do práce i z práce, až už byly potřebné berle. Po 5 měsících mi ortoped odebral krev a zjistil, že mám v krvi něco, co odpovídá nemoci Bechtěrev. Ale nevěděli si se mnou rady. Částečně mi pomohl doktor Lebenhart z Klatov svými homeopatiky, v Praze jsem si našel fyzioterapeuta, který mne dával dohromady baňkami a masážemi, a nějak jsem přežíval.

V roce 2011 mne poštípalo klíště, měl jsem borrelii a přidala se neskutečná únava. Znova jsem skončil na ortopedii, kde mi dlouhodobě dávali proti bolesti Ibalgin. Potom jsem se dostal na revmatologii do Plzně. Tam mi znova dávali Ibalgin a lék RECOXA /ATRILON/ na klouby. Takhle to trvalo 11 let.

Začátkem června 2022 jsem se dostal do Brna k paní Bláhové. Zahájil jsem detoxikační kúru, kterou jsem po všech stránkách snášel velmi dobře. Nebylo mi nevolno z žádného léku. Včera 21. 11. 2022 jsem jel do Brna znovu na kontrolu. Největší pokrok, který jsem mohl paní Bláhové nahlásit, je to, že zcela zmizela má ranní ztuhlost. Vždy mi po probuzení trvalo pár hodin, než jsem se trochu rozhýbal.

Také ostré bolesti kyčlí jsou pryč. Co přetrvává, je značná únava, i když tak o třetinu menší. Už rok a půl se starám o matku ležáka. Velmi rád bych jí ulevil v jejích bolestech a zpříjemnil jí podzim života, ale sám na to musím mít sílu. Často se mi stane, že mně po obědě přemůže spánek. Ale poprvé vidím, že nějaká léčba vůbec zabírá. Paní Bláhová našla včera sice potvůrek méně, papír je popsáný už jen z poloviny, ale ještě mne čeká plno práce. Není divu, potíže mám od mládí.

V. H. Plzeň

Komentář: Pan V. H. ke mně přišel poprvé letos 1. 6. 2022. Jeho zátěže byly pro bechtěrevika typické. Jste-li bechtěrevik, co můžete očekávat, že nedobrovolně hostíte?

Borreliie. Ta asi sužovala klienta od mládí a v roce 2011 dostal ještě další nášup. Že bechtěrevikům nikdo nikdy borrelii nezjistí, nebo sice zjistí, přeléčí, ale nedoléčí zcela, mne vůbec nepřekvapuje. Setkávám se snad každý týden s nějakou nerozpoznanou borrelií. Přispělo to k mé skepsi vůči schopnostem našich laborantů a laboratoří. Ve vážných případech doporučujeme třeba i znovu po letech nasadit antibiotika, ale víme, že se všude nedostanou. Především ne do uzavřených kloubů, do mozku, míchy, a periferních nervů. Proto dočišťujeme pomocí MMS a informačních kapek. Kapky jsou zaměřené na klouby, kosti, mozek, periferní nervy a borrelii samotnou. Bez nich si úspěšnou práci na této infekci neumím představit. Koupele v MMS jsou vhodné, je dobré ponořit tělo do vody až po krk. MMS přeci jen trochu infiltruje přes kůži do kloubů, šlach a svalů. U pana V. H. byly borreliie a plasmodia hlavní příčinou jeho mimořádné únavy. Na listopadové kontrole jsem ji našla už jen na dvou orgánech.

Plasmodia, babesie.

To je zátěž, s kterou žádný lékař nepočítá, a nikdy vám na ni nic nedá, přitom ji má téměř každý z nás. Nikdo nemůže říci, že nikdy nebyl poštipán žádným hmyzem. Krevní prvoci napadají červené krvinky, klouby, způsobují záněty a bolesti. Ani u pana V. tomu nebylo jinak, navíc si ještě přes léto pořídil další krevní příživníky. Léčba je s kvalitními antimalariky na bylinné bázi poměrně rychlá a je dobře snášena.

Mikrofilária

Další zátěž, o které se nikdy od lékaře nedozvíte, a je opět velmi frekventovaná. Opět přenáší hmyz. Často se tato infekce v naší krvi a lymfě kumuluje rok za rokem po každém létě, až neléčená „vybouchne“ ve formě nějakého závažného onemocnění, před kterým lékaři opět stojí bezradní. Když si představíte, že mikroskopická filária kolují v naší krvi a lymfě a dostanou se tak všude. obraz nemoci je velmi rozmanitý od plicních problémů a alergií, přes vyšší tlak a arytmie, po pohybové potíže - otoky a bolesti svalů, kloubů, šlach. Léčba je zdlouhavější, ale možná. Zbavit se filárií pocitově znamená octnout se jakoby v mnohem mladším těle.

Trichinelly jsou třešinka na dortu. Svalovci jsou typickou zátěží bechtěreviků. Považují se za vyhubené, a skutečně jich v minulosti tolik nebylo, ale posledních pět let, kdy se stále mluví o regulaci přemnožené populace divokých prasat, se zase dostal na výsluní.

Svalovec není jen doménou prasat. Ze skript pro střední veterinární školy vyčtu, že se týká všežravců, šelem, /domácí mazlíčci!/, a dokonce koní! Člověk je ohrožen jako konzument masa. Domácí zabijačky byly zdrojem svalovců v minulosti, dnes je to spíše myslivost.

Svalovec je do svalů roznášen krví a lymfou. Jeho oblíbená destinace jsou žvýkací svaly, svaly rukou, nohou a zad, srdce...Ve svalech se v pár týdnech opouzdří a schránka pomalu vápenatí. Za pár měsíců je ze schránky, vytvořené z našich vlastních svalových vláken, tvrdá pecička. Pokud je larev více na jednom místě, vytvoří kompaktní shluk, který zvenku připomíná nádor. Každá larva má svůj vlastní „domeček“. Přes stěnu cysty se dovnitř dostávají živiny z okolí, a naopak zase do vnějšího prostředí larva vylučuje své metabolity a speciální látky, které jsou neurodegenerativní. Larva potřebuje klid na svůj vývoj a vůbec se jí nehodí, když jsme hodně aktivní, sportujeme, pohybujeme se, a svaly, kde chce v klidu žít, se neustále natahují a smršťují. Larva, která v lidském těle může přežít i řadu let, nám v pohybu umí zabránit. Látky, které vylučuje, způsobí v podstatě „ochrnutí“ periferních nervů a jejich příslušných svalů. Svaly tuhnou, pohyb se stává bolestivý až nemožný. Svalovci byli hlavní příčinou ranní ztuhlosti pana V. Měl je rozseté na mnoha místech, bechtěrevici je mívají v paravertebrálních svalech. Sice s nimi už hodně zatočil kombinací baňkování /rozbíjení cyst/ a vysokých dávek albendazolu, ale ještě jsem je sem tam našla.

Toto jsou hlavní zátěže bechtěreviků a se všemi se dá nějak pracovat. Tedy v žádném případě se nejedná o nějaké nevyléčitelné „autoimunitní“ onemocnění, které pacient prostě musí strpět, protože se s tím nedá nic dělat. Je to zase o neschopnosti naší medicíny najít pravou příčinu nemoci.

Když má bechtěrevik k tomu všemu ještě i nějaké prvoky z vody nebo tasemnice, je o zábavu na měsíce postaráno. Tady jsme měli ještě komplikaci ve formě mikrofilárií a borrelie na míše. Zase posloužily baňky na páteři a podél páteře.

Pokud vše dobře půjde, na Velikonoce bychom mohli být hotoví.

hb